

Csak a szél

Filmkritika

A minap megnéztük az osztállyal Fliegaufl Bence Csak a szél című filmjét. Különböző véleményeket hallottunk, most hadd ismertessük a miénket. A film a cigányság nehéz sorsáról szól, arról hogy próbálnak beilleszkedni a közösségbe. Szerintünk a való életben kevésbé látszik rajtuk a megfelelési kényszer, mostanában csak a durva modorú, fosztogató, illetve a jól képzett, gazdag zenész társaikat ismerjük. (Természetesen tisztelet a kivételnek.)

Az általános iskolában megtapasztaltam, hogy milyen kisebbségnek lenni, hiszen ott mi magyarok voltunk kevesebben. Minden nap megfordult a fejemben, hogy mi lesz ha valamelyik megdobj egy követ és én nem tehetek ellene semmit. Valószínű hasonló érzések keringtek a filmben látható körülbelül velem egy idős lányban is. Látszott rajta a rettegés attól, hogy egyszer rájuk kerül a sor és őket is megölik egy sörétes puskával.

Az egész család, a szomszédok, mindenki félt a környéken az esetleges újabb támadásoktól. A kisfiú úgy próbált segíteni, hogy kialakított egy bűvőhelyet, amit mindennel ellátott, amire csak szüksége lehetett egy családnak. Az anyuka mindent megtett azért, hogy a gyerekeinek jobb életet teremtsen. Több állása volt, takarított egy iskolában és közmunkásként is dolgozott.

A film nem volt elfogult semmilyen szempontból. A rendező bemutatta a cigányok sorsát, a megaláztatásukat, de azt is, ahogy ők viselkednek egymást közt, vagy a többiekkel szemben. Azt is láthattuk, hogy bár a legtöbb ember ellenük van, néhányan megpróbálnak segíteni rajtuk. Reméljük a való életben is egyre többen lesznek a segíteni szándékozó emberek. Mint például az egyik filmbeli hölgy, aki ruhákat ajándékozott a családnak.

Tetszett a filmben, hogy a mai korszerű dolgokon keresztül, mint például a számítógép vagy a mobiltelefon, még közelebb kerültünk a szereplőkhöz és jobban megértettük, milyen nehéz így élni. Gondoljunk csak bele... A mai világban mi el sem tudnánk képzelni a mindennapjainkat, úgy, hogy ne néznénk egy kis televíziót vagy beszélgetnénk egy jót a barátainkkal telefonon, vagy bármelyik közösségi oldalon az interneten. A filmben viszont a gyerekek csak az iskolában jutottak bármilyen kommunikációs eszközhöz, és az apjukkal is csak ott tarthatták a kapcsolatot. És ennél alapvetőbb dolgokat is nélkülözniük kellett, nem volt fürdőszobájuk, sőt még saját ágyuk sem. Az a család álma, hogy kijussanak Kanadába, a családfő után, de ehhez nem gyűlik össze elég pénz.

Az egyik, ami megdöbbsentett a filmben, az egy párbeszéd volt, ami két rendőr között zajlott le. A rendőrök bementek egy házba, ahol a meggyilkolt cigányok éltek korábban, és az egyikük megjegyezte, hogy ezek rendesek voltak, és nem őket kellett volna megölni, persze ha megkérdezték volna tőle hamarabb, akkor azok lennének halottak, akik "megérdemlik". És először

azt gondoltam, hogy ez csak a filmben fordulhatott elő, de mégsem. Egyszerűen megtörténhetett ez a való életben is, hiszen az egész film a 2009-es magyarországi cigány gyilkosságokon alapul, ami egy igaz történet.

Végül a főszereplő család tagjait is meggyilkolják, pedig semmi okuk nincs rá; könyörtelenül végeznek velük is, mint a többi áldozattal. Viszont a filmben szereplő kisfiú sorsát a rendező a mi képzeletünkre bízta.

Ez a film tanulságos, és egyben megrázó. Számunkra egy megdöbbentő élmény volt, de nem bántuk meg, hogy megnéztük.

Készítette: Benkő Glória és Petrik Eszter